

Simone Weil - 3. část

Dokonce zdánlivě nejsvobodnější činnosti jako jsou věda, umění a sport mají hodnotu jen tehdy, pokud napodobují přesnost, důslednost a pečlivost práci vlastní anebo je dokonce přehánějí. Bez vzoru, jež jim nevědomky předkládají rolník, kovář nebo námořník, kteří pracují, jak se patří, máme-li použít tento výraz podivné dvojsmyslnosti, by se tyto činnosti utápěly v prosté libovůli. Jediná svoboda, kterou můžeme přičíst zlatému věku je ta, které by se těšily malé děti, kdyby jim rodiče nevnucovali žádná pravidla, a která je ve skutečnosti jen bezvýhradné podrobení se rozmaru. Lidské tělo nemůže v žádném případě přestat být závislé na mocném vesmíru, jehož je součástí. I když by člověk přestal být podroben věcem a ostatním lidem potřebami a nebezpečím, úplně by se jim oddal rozrušením, které by neustále působilo v jeho nitru a před nímž by ho žádná činnost nechránila. Pokud bychom chápali svobodu jako pouhou nepřítomnost jakékoli nutnosti, toto slovo by pozbývalo přesného významu, ale nepředstavovalo by pro nás to, co odříkání ubírá životu na hodnotě.

celkově dobře (ale už jste k textu něco slyšela na semináři)